

AZ AGOSTYÁNI, BAJI, DUNAALMÁSI, NESZMÉLYI, TATA-TÓVÁROSI, VÉRTESTOLNAI PLÉBÁNIÁK KÖZÖS LAPJA - 2021. 10. 31. - XXXI. ÉVF. 5. SZ.

“Költözzél el, keresztény lélek...”

“(...) Mellőlem el ne távozz, ha majd én távozom,

A kínban, mit halál hoz, állj mellém, Jézusom.

Ha lelkem félve reszket, s rettent a meghalás,

Nagy kínod és kereszted legyen vigasztalás.”

Clairvaux-i Szent Bernárd egyik csodálatos szerzeményének, a Szenvedő Krisztushoz szóló énekének pár során elmélkedem. Keresztény hitünk egyik nagy titka az, amivel itt találkozom. A hagyomány így hívja: “ima a jó halál kegyelméért”.

Korábban morbidnak, félelmetesnek éreztem a gondolatot is, hogy a “jó halálért” imádkozzam. Nem meglepő, az elmúlt időszak nehézségei, a világjárvány tragédiája engem is megérintett. Egy időre mindennapi téma lett a halál, az elmúlás. “Jobb esetben” csak a híradásokban halott szörnyű adatok

okán, de sajnos sokaknak közülünk személyes, családi veszteség kapcsán is. Mindez arra indított, hogy személyes életemben megtegyem a kezdő lépéseket afelé, hogy minnél kevesebb félelemmel és egyre nagyobb megnyugvással tudjak elmélkedni arról a pillanatról, amikor életem, itt a földön, célba ér... holnap? egy hónap múlva? egy év múlva? Nyitott kérdés, számomra, mindannyiunk számára...

Micsoda rejtély és kihívás ez: minél tovább tart földi életünk, annál közelebb kerülünk a halálhoz. Minél tovább van részünk itt, a földi életben Istenünk áldá-

sában és szeretetében, annál megrázóbb lehet a gondolat, hogy mindezt egyszer itt kell hagynunk... Talán nem látjuk még be: mennyivel gazdagabb lenne földi életünk, ha már előre megtanulnánk szembenézni a halállal, felkészülni rá, nem félve, rettegve, hanem örömteli békével? Ha tudnánk, valójában mit jelent halálunk pillanata?

Korunk embere kétféle módon viszonyul

rosszabb értelmében – mindennapi, semleges téma lesz, főként a híradóban, egyéb médiumokban és a közbeszédben is. Már meg sem érint, nem ijeszt és nem ráz meg többé. A probléma itt is ugyanaz: nem engedjük közel magunkhoz a halál gondolatát, nem érint bennünket személyesen.

Mennyivel másabb képet tár elénk Anyaszentegyházunk abban a könyörgésben,

melyet a pap mond a súlyos beteg fölött, annak halálának pillanatában: “Költözzél el, keresztény lélek, ebből a világból, a mindenható Atyaisten nevében, aki téged megteremtett, az élő Isten Fia, Jézus Krisztus nevében, aki érted kínhalált szenvedett, a Szentlélek Úristen nevében, aki kiáradt reád! Még ma legyen részed az Úr békéjében, és legyen lakásod Istennél, az Ő szent városában, Nagyasszonyunkkal, Szűz Máriával, Istennek szent Anyjával, Szent Józseffel és Isten minden angyalával és szentjével

a halálhoz: egyrészt tagadja, megpróbál tudomást sem venni róla. “Minden ember meghal... rajtam kívül...!” Részben belátom, hogy az elmúlás természetes velejárója az életnek, másrésztől kizárt dolog, hogy engem, személyesen is érintsen... Tabutémává lett korunkban a halál. Pedig mindez része emberségünknek, ha mégoly “kényelmetlen, elszenvednivaló” része is. Tehát megkísért bennünket a halál tagadásának gondolata, másrészt leegyszerűsítjük, hétköznapivá tesszük, ha tetszik, banalizáljuk a kérdést. A földi élet vége nem csak a mindennapok témája, hanem – a kifejezés leg-

együtt!”

Más ízű így a halál gondolata... Valóban “jó halálról” beszélhetünk. Átérezhetem, hogy a földi léttől való búcsúvétel létem egy fordulópontja, egy elköltözés, valaminek a vége, valaminek a kezdete is...

Szent Bernát jól imádkozik és fontos dolgot kér: “mellőlem el ne távozz”. A halál pillanata, mint határátlépés, a földi élet és az örök élet határán való átkelés a legszebb alkalom lehet, hogy megérezzük, hogyan áll mellettünk az Isten. Jézus Krisztus, Isten

folytatás a következő oldalon...

...folytatás az előző oldalról

Fiáként maga is elszenvetde a halált. Nem gondolhatom, hogy egyedül hagy engem abban a percben. Nem a teljes elhagyatottság, hanem a teljes bizalom, ráhagyatkozás, odaadottság pillanata ez. Ugyanaz a Jézus, aki egykor kint és halált szenvedett értem, Ő vezet át engem, a halálon keresztül, az örök életbe, mely, reményem szerint, az Istenben való örök örvendezés ajándéka lesz számomra.

“Nagy kínod és kereszted legyen vigasztalás” November első napjaiban szeretett halottjainkra emlékezünk, közben a halál keserű titkán, saját halálunk órájának nyomasztó misztériumán is elmélkedhetünk. Vigasztalásra szorolunk, ezt érezzük. A halállal letagadhatatlan tényével szemben az ember vigaszért kiált. Istennél van vigasztalásunk, aki teremtőnk és szerető Atyánk. Krisztus keresztese és szenvedése adhat erőt számunkra, ha fájdalmas a gyász, melyet régen vagy közelmúltban elvesztett szeretteink halálán tűnődve érzünk, s akkor is, amikor saját szenvedéseinkre, kereszteseinkre, végül a földi életből való elköltözésünk pillanatára gondolunk. Megváltónk kínja és kereszthalála üdvözít bennünket, erőt ad itt a földön, és megadja számunkra az örök életet, ahol, reményünk szerint, együtt lehetünk mindazokkal, akiket szeretünk, akik már a “jó halálon” átmenve részesei az Úr békéjének és lakásuk van az Élet Istenének Országában!

Fülöp Tamás diakónus

Pásztorjáték

Várjuk azon iskolások jelentkezését, akik szeretnének részt venni a karácsonyi betlehemi játékban, december 24-én 16 órakor. Jelentkezni lehet a hitoktatóknál és a plébánián.

Megváltozott az ügyfélfogadás rendje a plébánián

Tájékoztatjuk a kedves Híveket, Ügyfeleket, hogy megváltozott az ügyfélfogadás rendje a plébánián. Ezentúl kedden 8.00-12.00 óráig; szerdán pedig 15.00-18.00 óráig lesz ügyintézés a plébánián! Megértésüket köszönjük!

Szállást keres a Szentcsalád

A tavalyi nagy sikerre való tekintettel idén is szervezzük a plébániai családok körében a „Szállást keres a Szentcsalád” szép szokását. Adventi időszakban a jelentkező családok között a Szent család szobra körbejár. Minden család befogadja legalább 1 napra a szobrot. A szobor átadása/befogadása egy kisebb ünnepség, imádság keretében történik a két család között. Így a két családnak lehetősége van megismerkedni, közösen vacsorázni, imádkozni, énekelni. A szobor utána tovább halad a következő családhoz másnap vagy harmadnap

és így tovább Szenteste napjáig. Tavaly a COVID időszak alatt a benti program helyett a két család közös megegyezése alapján más átadási módokat kellett találni, például udvarban/terazon éneklés, vagy a Kálvárián történő átadás.

December 24-én egy közös találkozóra készülünk a résztvevő családokkal és természetesen Jézussal.

Várjuk a jelentkezőket telefon, cím megadásával november 15-ig a következő e-mail címen:

kingagulya@gmail.com 0670-201-0903.

Betlehemi láng

Idén is tervezzük a cserkészek, hogy a betlehemi békelángot a tatai kapucinus templomba is elhozzák.

A Betlehemi Láng a krisztusi szellemiség szimbóluma, mely hosszú út után ér el hozzánk. Immár két évtizede szervezzük meg a Betlehemi Békeláng akciót, melybe évről évre több ember kapcsolódik be. A Betlehemi Békeláng ötlete szoros összefüggésben van Jézus születésével. A pásztoroknak kihirdetett békekinyilatkoztatásra emlékeztet több, mint 2000 évvel ezelőtről. Ezért a béke-fény terjesztésénél arra kell törekedni, hogy az emberek minél közelebb kerüljenek a karácsonyhoz.

Az ENSZ 1986-ot a béke évének nyilvánította. Egy Habsburg Rudolf nevét viselő osztrák cserkészcsapat ötlete alapján a béke szimbóluma a betlehemi Születés templomában égő láng lett. Azóta évről évre Bécsből – cserkészek kíséretében – rendszerint egy-egy különleges gyermek indul Jézus születésének helyszínére, hogy a jászol helyén épült templomban, a Születés Bazilikában található örökmécsesből lángot vegyen. Lámpásba zárva hozzák aztán repülővel Bécsbe, ahol egy hatalmas és nagyszabású ünnepség keretében veszik át az egyes országok, nemzetek cserkészküldöttségei a lángot. Ezt követően a Betlehemi Láng szállítása speciális lámpákkal és örökmécsesekkel történik, a legváltozatosabb módon: autóval, autóbusszal, vonattal, kerékpárral vagy akár gyalog is szállítják, s adják kézről-kézre a cserkészek, hogy elvigyék otthonainkba, hogy ott karácsonyig folyamatosan égjen. Az otthonokban fénylő „betlehemi láng” imádságra hívó jelenléte összeköti a ma-

gyar családokat a világ különböző pontjain élő keresztényekkel, és elmélyíti az adventi előkészület lelkületét. A gyertyával gyertyát gyújtva továbbított láng, a béke lángja azt is jelképezi, hogy akárcsak a lángot, a békét is embertől emberig kell továbbítani

Reméljük, hogy idén se lesz akadálya, hogy a cserkészek elhozzák a lángot Betlehemtől. Terveink szerint a Láng december 19-én, az esti ifjúsági misén érkezik majd a templomba.

Buzdítjuk a kedves híveket, hogy vigyék bátran a templomban kihelyezett gyertyáról a lángot és adják tovább. Ehhez javasolt hozni zárt mécses tartót, hogy haza lehesen vinni.

Vegyük és adjuk tovább Krisztus világosságát.

-KP-

ŐSZI SZONÁTA

-
hulló vízcseppek
kottáznak tiszta hangzást
hajnali erdőn
-
lombok zenéje
egyszólamú a széllel
a többi már csend
-
már őszi szegfű
nyílik a réten: szólj hát
tücsökrekvien
-
ködből levélből
elevenedő sóhaj
késő őszi szél

Botos Ferenc

NEK – utazás a Mennysorság előszobájába

Kedves Testvérek! Egy tanulságos utazásról szeretnék szólni. Diakónusi sátor szolgálatra jelentkeztem az eucharisztikus kongresszus záró szentmiséjére. Az Andrássy utat teljes hosszában szektorokra osztották, amit kordonokkal választottak el. Minden szektorban volt egy-egy sátor, ahol az Oltáriszentséget őrizték, innen vitték el az áldoztatók a cserkészek felvezetésével a hívek áldoztatására.

A szentmise kezdete előtt kétórával a helyünkön kellett lenni. Vonattal és trolival utaztunk. Amint felszálltunk a trolira egy középkorú hölgy utánunk nagyon csúnyán beszélve hangosan méltatlankodott. Megdöbbenő volt egy nő szájából hallani ezeket a szavakat. A megdöbbenésünk csak fokozódott, amikor világossá vált számunkra, hogy ő is a szentmisére ment. Nos, tehát már itt is van az első tanulság: egyáltalán nem idejét múlt, nem felesleges dolog engesztelni, imádkozni a káromkodásokért és az istentelen beszédéért. Egy ismerősöm megjegyezte, hogy Ő inkább a tv-ben nézi, Te úgysem látsz semmit - mondta. Igaza volt, valóban nem láttam mi történik az oltárnál, de sokkal fontosabb és emlékezetesebb dolgok történtek. Nagy igazság, amit a kis herceg mondott: „ami igazán lényeges, az a szemnek láthatatlan” (Antoin de Saint-Exupéry) Először is a szentatyá néhány méterre tőlünk haladt el, és szinte előttünk történt a gyermekek megáldása.

Az Oltáriszentséget hódolattal körül venni mindig csodálatos dolog, így a szolgálat nekem sokkal inkább kapott ajándék volt. Sosem tudom meghatottság nélkül kezembe venni az Urat, arra gondolva, hogy Ő kiszolgáltatja magát nekem, aki szolgájának sem vagyok méltó, és Ő barátjaként szeret. Öröm és megtiszteltetés volt szolgálni Neki.

Most szeretném Veletek is megosztani Ferenc pápa beszédének azt a szakaszát, ami a legnagyobb hatást tette rám: Talán még emlékeztek a múlt vasárnapi evangéliumra, amiben Jézus szenvedéséről, és haláláról hallottunk. „Pétert elvakítja ez a szemlélet, félre vonja Jézust, és szemrehányást tesz neki (vö. 32. vers). Velünk is megeshet, hogy „félre tesszük” az Urat, a szívünknek egyik sarkába, de közben vallásosnak és jónak tartjuk magunkat, tovább járjuk a magunk szabta utat, és nem engedünk Jézus logiká-

jának. Ő azonban velünk van ebben a belső küzdelemben, mert azt szeretné, ha az apostolokkal együtt az Ő oldalára állnánk. Van Isten oldala és az emberek oldala.

Nem abban áll a különbség, hogy ki vallásos, és ki nem. A lényegi különbség a valódi Isten és az énünk istene között van.

Mennyire messze áll Ő, aki csendben uralkodik a kereszten, attól a hamis istentől, akitől elvárjuk, hogy erővel uralkodjon és elhallgattassa ellenségeinket! Mennyire más Krisztus, aki egyedül a szeretettel áll elénk, mint e világ hatalmas, győzedelmes és ajnározott messiásai! Jézus megráz bennünket, nem elégszik meg a hitről szóló kijelentéseinkkel, azt várja, hogy megtisztítsuk vallásosságunkat a keresztye előtt, az Eucharisztia előtt. Jót tesz nekünk, ha szentségimádást végzünk az Eucharisztia előtt, ha szemléljük, milyen törekény az Isten. Szánjunk időt a szentségimádásra.

„Engedjük, hogy Jézus, az élő kenyér, kigyógyítson a bezárkózásból, megnyisson az osztózásra, feloldja merevségeinket és magunkba zárkózásunkat, hogy megszabadítson abból a bénító szolgaságból, amikor csak saját képünket védjük, és elvezessen oda, ahova ő akar.” – mondotta a Szentatyá.

Az áldoztatást követően az összegyűjtött Oltáriszentséget őrizhettem, - amíg a szervezők el nem vitték- csak nem két órán keresztül. Ez alatt a szentségimádás alatt igazán volt lehetőségem a hálaadásra, dicsőítésre a vele való bensőséges együttlétre. Azt is jó volt megtapasztalni, hogy nem volt tülekedés, türelmetlenkedés és nem utolsó sorban milyen sokan voltunk együtt Jézus földi helytartójával imádkozva és énekelve Hálaadásra.

A Velünk az Isten élmény, a Mennysorság ízelítője volt.

Amiért imádkoztunk, amit oly hosszú ideje készültünk a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusnak- vége. A pápa elutazott. De Jézus velünk maradt.

Számomra a NEK egy utazás, egy kirándulás volt a Mennysorság előszobájába. Felismerés is egyben. Az Úr itt él bennünk, köztünk és nem kell ahhoz Eucharisztikus Kongresszus, hogy ezt megéljük, megőrizzük és továbbadjuk. 2000 éve itt van velünk és most alkalmunk volt ezt jobban felfogni, megtapasztalni.

Magó Ottó állandó diakónus

Agár

Az őszi szarvasbögés megfigyelése már hagyomány az Öveges József cserkészcsapat életében. Évről évre ezzel a programmal kezdődik meg a cserkészév szeptemberben. Az erdei esti program alkalmat ad arra is, hogy visszatekintsünk a nyári tábori élményekre, tábortűz mellett ülve felidézzük a játékokat, énekeket. Így történt idén is. Vadászok ajánlásával utaztunk a gesztesi vár alatti várrethez. Már ebből a szép vértesi faluból is vannak cserkészek a csapatban :) Meghallgattunk egy szép előadást a szarvasok életéről és szokásairól. Utána játék és őrsi foglalkozás következett. Ezután vonultunk fel a hegyoldalba a sötétben hallgatózni. Sajnos a zsilalyunk, vagy a szél miatt a szagunk elűzte a vadakat, így a szél zúgása mögött nem sikerült meghallani a szarvasbikák jellegzetes hangját. A sötét erdőt figyelni azonban így is izgalmas volt. A kezek egymásba szorultak, pupilla kitágult és a fülek élesedtek. Már az is kihívást jelentett mindannyiunknak (közel 50 cserkész), hogy fél órán át ne szóljunk egymáshoz. A csöndes figyelés után visszaértünk a Farkas őr által előre elkészített tábortűzhöz. Vadnyugati világba csöppentünk, ahol egy átutazó kereste a kedvesét. Út közben összetalálkozott egy helyi cowboyjal, akivel együtt utazott tovább a postakocsin. Sok játékot játszottunk és természetesen kocsmajelenet sem maradt el (Farkas őr). A két utazó egy álom szárnyai alatt a nyári élményeket idézte fel (Mókus őr), tovább haladva a két cowboy egy amerikai cserkészcsapattal is találkozott, akik elmagyarázták/bemutatták nekik a cserkésztorvényeket (Gomba őr). A tábortűz után jó emlékekkel indultunk haza, sokan már út közben álomba merültek.

-A-

Október a Szűzanya hónapja

Októberben immár 6 alkalommal rendeztük meg a Mária ünnep sorozatot. Ezúttal is minden hétköznap este 18.00 órakor voltak az ünnepi szentmisék, melyeket mindig más atya mutatott be. Köszönjük a kiváló és lélek emelő tanításokat és köszönjük diakónusunknak, Tamás atyának a szervezést. Az elhangzott homíliákat honlapunkon meghallgathatják.

Takarítás az agostyáni római katolikus templom körül

A falu különböző pontjáról a megbeszélte időpontra megfelelő szerszámokkal, eszközökkel felszerelve indultunk az agostyáni templomhoz. A helyszínen szorgos segítő kezekbe kerültek a gereblyék, ásók, lapátok, seprők, taliga, metsző és ágvágó ollók. Az idei munkánk jubileuminak ugyan még nem nevezhető, hiszen az idén második éve jelentünk meg és végeztük munkát. Egész pontosan már tavaly karácsony előtt is volt rá példa, hogy a katolikus templomban takarítottunk, együtt voltunk, énekelünk, egyszóval a közösséget szolgáltuk és építettük.

Körüljárva a templomot ilyenkor kiosztjuk egymás között a munkát (például a zacskók, papír zsebkendők stb. összeszedését) Bár azért büszkén el kell mondanunk, hogy templomunk és környezete jellemzően tiszta, de időnként akad tennivaló. Majd ezt követően jönnek az aprólékosabb és a nagyobb kitartást

igénylő munkák, így a sövény metszés, gereblyezés, faágak levágása, söprés, terület karbantartás valamint felülről lefelé a templombelső takarítása. Ezekre a munkákra általában 8-10 embert tudunk összehívni. A mostani alkalommal viszont valószínűleg „rekordot” sikerült felállítanunk, ugyanis most 12 felnőtt és 6 gyerek jött össze. Ezekbe a munkába már ugyanis nem titkolt múlt, jelen, jövő szándékkal az ifúságot is bevontuk.

Zöldtisztítást végeztünk a világháborús emlékmű és a kánna virágok körül, vagyis a ravatalozó épület mellett is megtörtént a karbantartás, de itt azért még további teendőink vannak.

Ezzel párhuzamosan egy másik munkafolyamat is zajlott a templomban. Feldíszítettük az oltárt, ezt a munkát a Plébánia Tanácsadó Testületének női tagjai végezték közös együttműködéssel. Szép fehér virágok kerültek az oltárra, az agostyáni közösségben mindenki által

tisztelt Ilus néni évfordulás miséjéhez. Nagyon szépen sikerült!

Ennek a remek kis összefogásnak két apropója is volt. Az egyik az agostyáni Ágoston napi búcsú és ünnepi szentmise előtti takarítás, illetve a falu „Virágos főutca” programját követően, faluszépítő közösségünk egy része a templomkertben és a templom előtti részen is folytatta faluszépítő tevékenységét. A különbség szembetűnő volt. Július 23-án el is határoztuk, hogy mivel még nem végeztünk, augusztusban is fogunk még készülni az augusztus 28-29-én tartandó templomunk névadószentjének ünnepére.

A nap végén bár mindenki fáradtan, de élményekkel telve vette hazafelé az irányt. Hálások voltunk egymásnak a népes csapatért, a szorgos segítő kezekért, a fiatalcsaládokért, gyermekekért, hogy ünnepre készülve ilyen aktívan együtt töltöttük el a délutánt. Istennek legyen hála!

fzs

Gondolatok a családi napról

Ma is eszembe jutott a kis virágcsokor, amit az oltárra tettünk. A virágszálak mindegyike más és más volt, valamennyi szemmel láthatóan jól érezte magát egymás társaságában. Mindegyik megtartotta a maga egyéniségét és másságát, mindegyik a maga színében élt és pompázott. Ilyennek láttam, látom ezt a kis közösséget. Jó volt aznap EGYÜTT lenni, ezzel a sokszínű társasággal. Hálás vagyok Istennek, hogy aznap azzal, hogy főzhettünk vissza tudtunk adni valamit cserébe a sok jóért, amit kapunk.

Örömmel olvastuk a meghívót a családi napra, ahol jó volt kicsit jobban megismernedni a közösséggel. Kisgyermekes szülőként különösen jó kapcsolódás egy ilyen program. A gyerekek nagyon élvezték a zenés foglalkozást, és boldogan ismerkedtek új emberekkel, akiknek ezúton is köszönet a segítségért. Köszönjük a szervezők munkáját is, reméljük, hogy tavasszal újra találkozhatunk ilyen keretek között. Vadász Dóri

Jó érzés, hogy van egy közösség, amely a templomon kívül is összetart, időt tölt el együtt. Kisgyermekes szülőként fontosnak tartom, hogy a gyerekek megtapasztalják

ezt. Erre szuper lehetőség volt ez a családi nap. Michl Zsuzsi

Fantasztikus, hogy amikor szükség van rá, egyszerre mozdul ennyi ember, mindenki megtalálja a feladatot, amivel ő a közösségé hasznára lehet. A közösségért végzett munka nem is munka: feltölt, megerősít, formál és elégedettséggel tölti el az embert. Úgy is mondhatjuk, hogy boldoggá tesz. Gulya Kinga

Ezúton köszönjük Sinka Melindának, hogy a délelőtti folyamán „Zenébölcsi” foglalkozást tartott a legkisebbeknek. Mondókákkal, énekekkel, hangszerekkel - és ami a legfontosabb - egymással is megismerkedhettek a kicsik és mi, szülők is. A vidám időtöltés mellett nagyon jó volt látni, hogy ennyi kisgyermekes család kötődik az egyházközséghez. Magó Zsike Minek örültem a családi napon? A közös játéknak! Esőssy Viola

Ezen a napon is megmutattuk, hogy összetart minket a közösség, a hangulat és Isten. Gulya Panna

Csodásan éreztem magam, örülök, hogy ott lehettem, remélem lesz jövőre is! Frivaldszky Zsófi

Nagyon jó volt a hangulat, az eső ellenére

is. Frivaldszky Nóra

Öröm volt látni a segítő hozzáállást, ahogy mindenki egymást segítette a csepergő esőben. Nekem ez volt a legnagyobb kegyelem. Együtt munkálkodni a közösség tagjaival. Hála legyen érte!

-KP-

PEREGRINUS

/haibun/

az „Éli, éli, lamá szabaktani” perceiben a homályosuló retinán feltündökölhet-e még a kezdeti fény, felsírhat-e az első pillanat...

hallgató szférák
hangok létrafokain
lépdélünk feléd

-
égi zarándok
holdsugáron sétálva
ne küzdj magaddal

-
bizony valahol
csillag és Krisztus között
utat veszítettünk

Botos Ferenc

„Minden forrásom belőled fakad” (Zsolt.87,7)

Amikor ezzel a jelmonddal meghirdették az 52.Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust és azt, hogy ez Magyarországon lesz megrendezve, nagy várakozás volt a tatai Kapucinus Kórus tagjaiban is és a kórusvezetőnk indíttatására azonnal felmerült a kórustagokban, hogy mi is szeretnénk hozzájárulni a kongresszus sikeréhez.

Templomunkban - ahogy az ország összes templomában - abban az időben imádkoztunk a kongresszus sikeréért és a világ lelki megújulásáért. Egy éves előkészület után világjárvány következett, ami kicsit megtörte a lendületünket, de nem törte meg a még mélyebb előkészületünket. A járvány lecsendesedése után idén tavasszal újra felhívást tettek a kórusvezetőknek, hogy csatlakozhatunk a várhatóan 2000 fős énekkarhoz aktív részvételünkkel. Kórusvezetőnk elvállalta, lelkesítésére igent mondtunk és megkezdjük a felkészülést.

Már a próbáinkon éreztük a Szentlélek segítő közreműködését, hiszen rövid idő alatt 27 kórusművet sikerült átvennünk, ami nem kis feladatot je-

lentett. Elérkezett a főpróbák ideje a Budapest-Gazdagréti Szent Angyalok Plébániatemplomban, ahol 700 fős csoportokban, 3 napon át énekelhettünk a kórusokkal, kiváló kórusvezetők segítségével. A főpróba semmihez sem hasonlítható élmény volt.

Elérkezett 2021. szeptember 12. a kongresszus záró, Ferenc pápa által celebrált szentmiséje, ahol egy szívvel és egy lélekkel szolgálhattunk. Az igazán meghatározó pillanatokat nem lehet leírni, csak átélni és érezni. Ezen kongresszuson az igazi rendező a Szentlélek volt, aki lehetőséget adott, hogy megmutassuk hitünket, szeretetünket a világ iránt. Életre szóló élményekkel tértünk haza, hiszen többet kaptunk, mint amennyit adtunk.

Köszönet és hála a kórusvezetőnek, minden szervezőnek, az énekkar minden tagjának és támogató családtagjainknak. Szívünk szeretetével gondolunk mindazokra, akik nem tudtak részt venni ezen az eseményen, de a mi lelkesedésünk hozzájuk is eljut és tudnak erősödni lelkiükben, hitben, szeretetben.

Pió atya – az Istenbe szerelmesedett ember

Szent Pió atya ünnepéhez kapcsolódóan háromnapos lelkigyakorlattal emlékezünk meg a XX. század egyik misztikus szentjéről, a kapucinus Pio atyáról. A lelkigyakorlatot Szpisják Péter Pál kapucinus atya tartotta Mátraverebély-Szentkúton. Péter Pál testvér már évek óta foglalkozik behatóan Pio atya életével, lelkiségével. A hét elmélkedés kb. ötórányi rendkívül gazdag anyagát itt lehetetlen felidézni, amiből csupán néhány gondolatot szeretnék megosztani.

Pio atya önmagáról azt mondta: „sono un innamorato di Dio” — Istenbe szerelmesedett ember vagyok. Lelkiségének elemei: misztikus élmények; imaélete; a szentmise (Pio atya felszentelt pap volt); a Szentírás, különösen Szent Pál levelei; a Szent Szűz; Pio atya mint lelki vezető; Pio atya: „feszület, kereszt nélkül.” Az előadó ezeket a gondolatokat fejtette ki részletesen a továbbiakban. Néhány gondolat, messze nem a teljesség igényével.

„Szeretnék egy szegény szerzetes test-

vér lenni, aki csak imádkozik.” „Minden időmet arra fordítom, hogy kiragadjak lelkeket a Sátán karmaiból.” Lelki gyermekeihez: „Higgyetek a vak és vidám engedelmességnek és áldozatok minden nap. Ha nincs súlyos bűnötök, a méltatlanságot tegyétek félre és áldozatok.” „Isten mindig irgalmas, de nem irgalmaskodó. Az irgalom mindig tartalmazza az igazságot is, az irgalmaskodás nem.” „Az Oltáriszentség tisztelete szentmisén kívül: pl. a szentségimádás. Csend és nagy tisztelet, áhítatos térdhajtás. Bíz Rá magad! Hívd Jézust! Önts ki a szívedet, adj hálát!” „Az első öt perc nagyon fontos a Szentlélek segítségével” (hasonlat: a hajózás is azzal indul, hogy a hajómat rá teszem a vízre) Rendtársai gyakran kérdezték a szentmiséről. Pio atya minden napja három részre tagolódott: felkészülés a szentmisére, a szentmise ünneplése, hálaadás a szentmiseért. Pio atya Jézus szenvedését teljesen végig élte az utolsó vacsora termétől a Golgotáig. Fennmaradt olyan ruhája, amely

véres az éjszakai „megostorozástól”. Itt kell megjegyezni: Pio atya nem volt mazochista, sem pszichiátriai eset. Az áldozásról azt vallotta, a szentmise csúcspontja. Misztikus csók, egybeolvadás, mint két gyertya, ami összeeg, és már nem lehet megkülönböztetni őket. „Minden szentmisén ott van a teljes menyország” - mondta a kérdezőknek. A szentmisére készülve „fájdalmas izgalomban” volt, szinte „megőrült.” Az öltözködés közben már nem lehetett vele beszélni, valóságos transzban volt. Egyik lelki gyermeke írja: „elég volt őt csak látni a szentmisét bemutatva vagy szentségimádás alatt.” A szentmise után azonnal az imaterembe ment hálát adni. A hálaadás alatt valósággal halottnak tűnt. Ki volt Pio atya? Krisztus munkatársa a megváltásban. „Cireneo” azaz cirenei (mint Cirenei Simon)

id. Füles János

Szép napunk volt

A tóvárosi Szent Imre plébánia karitászcsoportja célul tűzte ki, hogy felkeressük a Győri Egyházmegyében azokat a csoportokat, melyek hasonló szolgálatot végeznek és megosztjuk egymás gondolatait, tapasztalatait, hogy még jobban tudjuk segíteni a rászorulókat. Nagyon szép emlék maradt bennünk, amikor elmehettünk Lébénybe, a Boldog Jolán karitászcsoport meghívására, és egy tartalmas program keretében megismerhettük a csoport munkáját. A világjárvány megjelenésével nem folytathattuk ezt a kapcsolatot. Csak a járvány lecsendesedése után, 2021-ben tudtuk megszervezni a következő találkozót itt Tatán. Csoportunk nagy szeretettel és lelkesedéssel készült a szeptember 20.-i napra. Próbáltunk olyan programot választani, ami lelkileg és szellemileg is örök emlék marad számukra. A nap első felében kisvonattal megismerhették Tata nevezetességeit, majd templomunk plébánosa és a tatai helytörténeti egyesület vezetője előadás formájában kiegészítette a hallottakat, ami mindnyájunknak nagy élmény volt. Csoportunk egy lelkes férfi tagja vállalt az ebéd elkészítését, így fehér asztal mellett folytathattuk a beszélgetést, tapasztalatcserét. Ebéd után a Fényes tan-

folytatás a következő oldalon...

...folytatás az előző oldalról

ösvény természeti kincseit csodálhattuk meg és a beszélgetés során kiderült, hogy a két csoport között jó barátságok is születtek. Úgy gondolom, a „segítőknak” is nagy szükségük van arra, hogy egymástól tanulva, egymást erősítve töltődjünk szellemileg, mert csak így tudjuk gyakorolni a szolgáló szeretetet. Köszönet és hála a Szentléleknek, hogy velünk volt és mindazoknak, akik részt vettek ennek a szép napnak az előkészítésében és lebonyolításában. Búcsúzásunk előtt együtt imádkoztunk Szent Ritához:

„A szeretetéről ismerjék meg embertestvéreim,

Hogy tanítványod vagyok.

Add , Uram , hogy minden nap hálát tudjak adni

Az életemért és a rám bízottakért !

Köszönöm , Uram , hogy ennyire szeretsz minket. Amen.

Lakatos Péterné

A karitás csoport nevében

SZENTSÉGIMÁDÁS

Dunaalmás, 2021. szept. 21.

Jézusunk! Ma van a templomunk szentségimádási napja. Itt vagyunk. Itt van 4 fő látható alakban, és itt vannak szemmel nem látható módon azok, akiket szívünkben hoztunk ide: testvéreink, gyermekeink, unokáink, barátaink, az egyházközség apraja-nagyja, akár járnak hittanra, akár nem, akár járnak templomba, akár nem, akár imádkoznak, akár nem. És itt van velünk az egész egyházmegye: papok, szolgálattevők, meg mindenki más.

Jézusunk! Köszöntünk Téged. Hálát adunk ajándékaidért. Kérjük segítő erődet. Jézusunk! Mit kapunk az Eucharishtiában? Egy darab élettelennek látszó kerek valamit. Olyannak néz ki, mint egy emlékérem, amit az automata ad, ha bedobunk egy ötforintost, és megtekerjük a hajtókart. Egy „átváltoztatott” ötforintos, amivel többé már nem lehet fizetni, csak arra jó, hogy emlékezzünk egy kirándulásra. Az „átváltoztatott” ostya valóban csak egy „emlékérem” lenne?

Nem. Mertebből az élettelennek látszó valamiből is Élet lesz. Ez táplálja bennünk az isteni életet. Nemcsak arra emlékeztet, hogy rejtett módon itt vagy köztünk.

Eszünkbe juttatja azt is, hogymás módon is köztünk élz: EMBERI ALAKBAN minden rászorulóban és minden barátunkban. Élő kapcsolatba léphetünk veled. De nemcsak passzív emberekként élz köztünk, akiken segíteni kell. Az Eucharishtiában Magaddal együtt nekünk adtad ERŐDET is. Például a szavaidban rejlő erőt. Ahogy annak idején szavaiddal megbocsátottad a vétkeket, és meggyógyítottad a betegeket, a Te nevedben mi is megbocsáthatunk és gyógyíthatunk. Az Eucharishtiában megbocsátó és gyógyító erőt kapunk. Szavaiddal hatékonyan hirdethetjük Isten Országának örömhírét. Szavaid erejében

a Sátánt is legyőzhetjük. Szavaid által bármit kérhetünk az Atyától. Kérhetünk megbocsátást, erőt, gyógyulást, és akár anyagi segítséget is.

Köszönjük, Urunk, hogy élő kapcsolatban állsz velünk. Jézusunk! Tekints reánk, és mindazokra, akiket szívünkben éléd hoztunk! Hálát adunk neked mindazért a sok áldásért, amellyel elhalmozol minket. Bocsásd meg botlásainkat! Adj erőt, hogy mi is meg tudjunk bocsátani! Adj gyógyulást a betegeknek! Segíts minket, hogy mi is elősegíthessük mások gyógyulását! Enyhítsd anyagi gondjainkat, hogy azok el ne válasszanak minket Tőled! Amen

A Kántor októberi Kedvenc éneke - Ho 180 A

Dicsérjük Jézus szentséges Szűz Anyját,
A szép mennyország színaranyját,
Az égne drága gyönyörűségét,
A kerek földnek legragyogóbb ékét.

Ó szent Szűz, tiszta minden földi szennytől,

Nagy kegyet nyertél az Istentől,
Mert mint a liljom, tiszta volt lelked,
Isten anyjául kiválasztott téged.

Ó drága szent Szűz, új örömnapp fényes,
Úr Jézus tiszta, szent edénye,
Mária, téged epedve kérünk,
Ó maradj, szent Szűz, mindhalálig velünk.

(Forrás: Sursum Corda 1902.)

A szövegben sok ünnepi hangulatot idéző kifejezés van: szép, színarany, drága gyönyörűség, legragyogóbb ék (ékesség), szent, tiszta (háromszor is!), kegy, liljom (liliom), örömnapp, fény.

Ez a sok kedves kifejezés mind Máriára vonatkozik. Az ének végén annak a Máriának segítségét kérjük, akit az ének szépnak, színaranyának, drága gyönyörűségnek, legragyogóbb éknek, szentnek, tisztának, liliomnak, örömnapp fényének nevez.

Nem véletlen, hogy 47 évvel ezelőtt ezt az éneket választottam nászmisénk befejező énekének!

100 év közösség - 1 falu

Több mint száz elsőáldozással kapcsolatos fénykép gyűlt össze a Vérttestolnai Német Nemzetiségi Önkormányzat és az egyházközség felhívására. Egy ünnepélyes szentmise keretében kiállítás nyílt az említett fotógyűjteményből. A sváb származású Markovics Milán Mór tábort lelkész celebrálta október 17-én a német nyelvű szentmisét. A kiállítás kuriózuma egy elsőáldozási emléklap, amit 1922-ben tartott kezében egy vérttestolnai fiú. Emellett számos csoportkép is látható az elmúlt száz esztendőből. Az alábbiakban a kiállítás bevezetője olvasható:

„Mivel egy a kenyér, egy test vagyunk mindannyian, akik az egy kenyérből részesedünk.” (1Kor10,17)

A magyar elsőáldozás szavunk az eucharishtiának az áldozat jellegét domborítja ki. Az

elsőáldozás az az ünnepélyes szentmise, amikor a keresztyének - a XX. század elejétől jellemzően 9-11 éves gyerekek - először veszik magukhoz Krisztus testét és véré a kenyér és bor színe alatt, először vesznek részt Krisztus áldozatában.

A kiállítás képeit talán érdekesebb a latin communio, vagy a német Erstkommunion szó felől megközelíteni. A communio közösséget jelent. A képen lévők közül egyesek még élnek, mások már meghaltak, vannak, akikben gyümölcsozóvé vált ez a táplálék, van, akinek egyben az utolsó áldozása volt a fotón látható ünnep, vannak, akik mai napig itt élnek köztünk, másoknak talán a nevére sem emlékeznek. Ahány ember, annyi életút, de az a közösség, amit az oltár hoz létre,

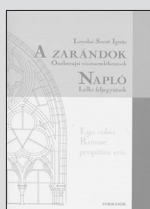
folytatás a következő oldalon...

...folytatás az előző oldalról

időn és téren túlmutat. Mindegy, hogy hány évtized választ el minket egymástól, egyik vagyunk, mert egy kenyérből részesültünk. Minden fénykép kortörténet is egyben. Az épület, a ruhák, a hajviseletek, az arcok igen beszédesek. Mesélnék régi és új korokról, háborúról és békéről, szociális különbségekről,

családi kapcsolatokról, hagyományokról és azok elmúlásáról, változó formáról és változatlan tartalomról, mindezt ünneplőbe öltözött gyermekarcokon keresztül. Készült 2021-ben, a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus évében A kiállítás egy hónapon keresztül a vértestolnai templomban tekinthető meg.

Könyvajánló

Loyolai Szent Ignác: A zarándok – Önéletrajzi visszaemlékezések; Napló – Lelki feljegyzések

Loyolai Szent Ignác megtérésének 500. évfordulója alkalmából a Jézus Társasága világszerte Szent Ignác-évet hirdetett. Ennek keretében jelent meg a két könyv – egy kötetben – a Jezsuita Kiadónál.

Magyarul a *Zarándok* először 1934-ben látott napvilágot Gyenis András fordításában, majd 2001-ben Lukács János elkészítette az életrajz új fordítását, amely a Vigilia Kiadónál jelent meg. A mostani kötet ezt tartalmazza, több magyarázó jegyzettel és megújult külsővel. A *Naplót* először Kardos Klára fordításában 1977-ben olvashatta a magyar közönség. 2006-ban a *Jezsuiták Szent Ignác nyomdokain* című kiadvány a dokumentum egy részét közölte. Most újra a teljes *Napló* jelenik meg, javított fordításban és új jegyzetekkel.

Megjelent a Győri Egyházmegye *Hitvallás évkönyv 2022* kiadványa, ami megvásárolható a Szent László Látogatóközpont Ajándék- és Kegytárgyboltjában (9021 Győr, Káptalandomb 13.). Az évkönyv összefoglalót nyújt az egyházmegye életéről, újdonságként még mélyebb rálátást adva az esperesi kerületekre, azok életét, kiemelkedő eseményeit közelebb hozva.

A megújult évkönyv elején egy kalendáriummal is kedveskedtek az olvasóknak, továbbá a 160 oldalas színes kötetbe válogattak az online megjelenő *Hitvallás magazin* interjúiból, elmélkedéseiből, ismeretterjesztő írásából.

Miserend

Agostyán

Vasárnap: 11:30; Szerda: 16:00

Baj

Vasárnap: 10:00; Hétfő: 17:00

Dunaalmás

Szombat: 15:30

Neszmély

Szombat: 16:45; Csütörtök: 17:00

Tata-Kapucinus

Vasárnap: 8:30, 18:00

Hétfő: 18:00; Kedd: 7:30; Szerda: 18:00, (vesperás 17:30);

Csütörtök: 7:30; Péntek: 18:00; Szombat: 18:00

Vértestolna

Vasárnap: 11:30; Kedd: 17:00

Szentségimádás

Minden hétköznapon a szentmisék előtt fél órával szentségimádás és gyóntatás.

Cenaculum

Hétfőn, szerdán és péteken 17 órától.

Rózsafüzér

Szerdán és vasárnap 17 órakor, szombaton 17:30 órakor, május és október hónapban minden nap a szentmisék előtt fél órával rózsafüzért imádkozunk.

Pío atya kegytárgybolt

Nyitva tartás:

Hétfő: szünnap

Kedd-péntek: 9-15

Szombat-vasárnap: 8-12

TEMETKEZÉS
1933 óta

Tata, Stranszky u. 15.

PENNY mögötti üzletsor

34 / 487 - 847
Info@libitina.hu
LIBITINA Kft.

A következő szám kéziratának leadási határideje: 2021. december 12. Kérjük, kézirateikat a tataikapucinus@gmail.com e-mail címre küldjék, és ne mulasszák el a határidőt! Kézirateokat nem őrzünk meg, és nem küldünk vissza.

APOSTOL. Az agostyáni, baji, dunaalmási, neszmélyi, tata-tóvárosi, vértestolnai plébániák közös lapja - 2021.10.31. - XXXI. évf. 5. sz.

Megjelenik évente hatszor. Felelős kiadó: Kovács Csaba Albert plébános. Szerkesztő: Jánoska Tibor. A szerkesztőség címe: 2890 Tata,

Bartók B. u. 1. Tel: 34/ 380 019

Honlapcím: www.tataikapucinus.hu Nyomdai előkészítés: Árendás Gergő. Nyomdai kivitelezés: Baráth Nyomda Kft. Tata.

Kiállítás a vértestolnai templomban

Családi nap

Énekkarunk a NEK zárómiséjén

Mária hónap templomunkban

Fülöp Tamás diakónus köszöntése

Őszi szarvasbögés megfigyelése

